

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

Sermo VIII. Humilitas quomodo in imo fundum solidet ad suscipiendum
retinendumque Fundamentum Fidei. Super Maria fundavit eam, Psal. XXIII.
2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](#)

Primò, comparando id quod ipse naturaliter habet ex se
cum eo, quod alter habet ex peculiari Dei dono. Secun-
dò, comparando donum ipsum minus, quod habet ex
Deo, cum dono aliquo majore, quod ex Deo habet al-
ter. Tertiò, comparando defectum aliquem suum cum
bono aliquo, quod habet alter. Faxit humilium Doctor
Christus Dominus, ut quam benè intelligimus, Domus
Sapientiæ Fundamentum esse Humilitatem, tam
promptè illam cordi nostro infigamus, humiliantes nos-
metipso sub potenti manu Dei, ut nos exaltet in tempore visita-
tionis; omnem solicitudinem nostram projicientes in eum, quo-
niam ipsi cura est de nobis. Ipsi laus, honor & gloria in secu-
la sempiterna. AMEN.

1. Pet. v. 6.

S E R M O VIII.

HUMILITAS

Quomodo in imo fundum solidet, ad suscipiendum, retinendumq;
Fundamentum Fidei.

Super maria fundavit eam. Psalmo XXIII. 2.

ARTICULUS I.

Ædificium spirituale extruitur in aqua.

DEMONSTRATVM est in superioribus, Do-
mus Sapientiæ, sive Ædificii, quod construi-
tur ex virtutibus in anima, Fundamentum
perse, ac primarium esse primam virtutem.
Theologicam, quæ dicitur FIDES. Hanç tamen præce-
dere

336 OPUSCULUM IV. SERMO VIII.

dere debere Virtutem aliam, quæ removeat impedimentum: nempe, Humilitatem; per quam ejicitur Superbia, quæ Fidem impedire solet. Quod illustravimus ex regulâ Architecturæ vulgari, quâ præscribitur, ut Fundamentum locetur in fundo solido. Quod si soliditas non habeatur in superficie, fodiendum esse, usque dum perveniat ad id, quod est solidum: reperiri autem solidum tandem in imo. Hoc imprimis est officium Militatis, quæ palam considerationis aut notitiæ suæ trducens, per omnes ordines rerum, & hominum præcipue, se in imo seu infimo statu esse considerat, & ita sibi persuadet. Nimirum, quod sit infimus, ac minimus omnium: minimus in ordine Prælatorum, minimus in ordine Ecclesiasticorum, minimus in ordine Secularium, in ordine litteratorum, in ordine virtuosorum, in ordine Religiosorum. Quam persuasionem haberi posse, absque ulla falsitate, aut fictione probavimus penè apodicticè, firmius quam per ullam demonstrationem mathematicam.

JAM verò, cùm ad imum fossione ventum est, sèpè aqua erumpit, aut aquis obrutum solum sese offert: quid tunc factò opus? Cùm strūctura in aquâ facienda est, tunc pulvrey locum esse condensandum docet optimus Architecturæ Magister Vitruvius, cuius verba superius adnumeravimus. Simile quid in spirituali ædificatione fieri debere omnino existimo. Dum virtutum Ædificium erigimus, in aqua ædificamus, non solum, quia Baptismi Sacramentum, omnis est justificationis & sanctificationis initium, ita ut fundamentum fidei ponatur eadem concha, in qua mergimur, sed ob alia multa, quæ jam subnectam. A QVÀ in divinis eloquiis, doctrinam Christi, ab ipso & Apostolis mundo promulgata significat. Vnde prædicatio Christi, Prophetarum, & Apostolorum,

lorum, Vox aquarum multarum dicitur, Apocalypsis i. Deuteronomii xxxii. Orator Moles, cum petivisset audiri: *Audite cœli, quæ loquor, auditat terra verba oris mei,* sermonem suæ aquæ multifariam comparat. *Concrescat ut pluvia doctrina mea: fluat ut ros eloquium meum: quasi imber super herbam: & quasi stillæ super gramina.* Et est sane illustris similitudo isthæc, ad prædicationem exprimendam. Si quidem ut observat Abbas Joachimus: Hugo Victorinus, Ruper. Tuitiensis in Apocalyp. & alii, quemadmodum guttæ decidentis pluviæ sono multiplici concorditer sonant, ita multiplicia Sacrae Scripturæ eloquia, in quibus loquitur Christus, eandem sonant veritatis sententiam. Et, ut sonus aquarum, id est, fluviorum impetus, per prærupta loca ruentium longissimè auditur, haud sicut, Christi prædicatio ad fines usque terræ penetravit. Nam in omnem terram exivit sonus eorum, quos misit prædicare Euangelium, & in fines orbis terra verba eorum. Atque hæc est illa *Pluvia voluntaria*, quam Deus segregavit hæreditati suæ, psalmo LXVII. Deinde, Gratia divini Spiritus Aqua nuncupatur à Christo Joann. vii. *Qui credit in me, sicut dicit Scriptura, flumina de ventre ejus fluent.* A. V. - V. V. Hoc autem dixit de Spiritu, quem accepturi erant credentes in eum. Quo loco, per flumina, redundantem caritatem intelligunt, S. Augustinus & Beda: latitudinem spiritualem D. Basilius & Ammonius: Doctrinam Euangelicam B. Ambrosius, (a) Gregorius, (b) Rupertus: (c) accommodatus ad sensum Christi D. ut existimant graves Interpretes, Gratia, donorumq; Spiritus Sancti abundantiam, ut D. Chrysostomus, Leontius, Origenes, (d) alii. (e) In his autem Aquis Ædificium virtutum est extruendum. At nunquam in iis poterit consi-

sterē Fundamentum Fidei, nisi ex Architecturā præscripto, pulveris, cineris-ve aggeries iis iniciatur, quæ ipsi his aquis densari solet, ut Fundamentum firmiter sustinet. Quod paulò clarius fusiusque explicandum est.

ARTICULVS II.

HVMILITAS

*Tanquam Pulvis & Cinis, densat, solidatq; fundum anima
in Aquis ad suscipiendum Fundamentum Fidei.*

PULVIS & Cinis symbolum sunt, ut vilitatis, ita Humilitatis. Hinc Pulvis & Cinis dicitur homo, ut humana vilitas, abjectio, & humilitas significetur. Pulvis, inquietabat Deus, & in pulverem reverteris. Genesis tertio. Et Iob cap. x. Memento, quæso, quod sicut lutum feceris me, & in pulverem reduces me. Iterum. c. xxxiv. 15. Homo in cinerem revertetur. David quoque, Psal. iii. 29. Auferes Spiritum eorum & deficient, & in pulverem suum revertentur. Denique, Ecclesiastes cap. xii. Revertatur pulvis in terram suam, unde erat, & spiritus redeat ad Deum, qui dedit illum. Pia est ceremonia quæ ducit ad vilitatis suæ considerationem Pontificem recens electum. (a) Proficiscitur magna pompa ad Ecclesiam Lateranensem, coronam Papalem accepturus. Comitantur Cardinales, Principes, Regum Legati, concurrit infinita hominum multitudo: acclamantur varia ad plausum: personant tubæ, concinunt musici, sed una est cantilena utilissima, quæ ex antiquissimo instituto confidenti in lapidea & stercorea sede, ut vocatur, occinitur: (b) Suscians de pulvere egenum, & de stercore erigens pauperem. Fuit etiam mos vetus, ut qui se ha-

(a) Thomas Bosisius lib. ii, de Signis Eccl. cap. 10. §. 21. (b) Psal. cxlii. 7.

miles alicui exhibere destinarent, pulvere & cinere, vel alterutro caput conspergerent. Et quoniam supplices, quique à Dōo oratione quidpiam obtinere desiderant, maximē decet humilitas, hinc pulverem lingere, caput pulvere fōdare, procumbere in cineres dicebantur: & revera id faciebat. Isa. XLIX. Erunt Reges nutritii tui: & Regiae Nutrices tuae: vultu in terrā demisso adorabunt te, & pulvrenē pedū tuorū lingent. Quò spēctat illud Threnorū tertio: Po-
nes in pulvere os suū, & prosternetur corā Domino suo, si fortē sit
s̄. Vbi Chaldæus, Dabit in pulvrenē os suū, & prosternetur co-
ram Domino suo, si fortē sit s̄. hoc est, supplicem se abji-
ciet, & dedititii, ac humiliantis in morem ante Domini-
num, si vel ita, nempe, tot humilitatis significationibus,
possit veniam impetrare. Aut, de se ipso demissè sen-
tiens, & loquens, gestu quoque habituque humillimum
präsentabit, si fortē vel sic Dominus respiciat afflīctio-
nem.

HNC morem Gentilium quoque fuisse, & antiquis-
simum, & ab Assyriis Hebræos accepisse, aut ab his istos
potius existimant eruditii. Sedisse enim, sive procubuis-
se inter pulveres & cineres supplicaturos Homerus (b)
auctor est: apud quem Alcinoo Regi supplicatus Ulys-
ses procumbit in cineres:

Sic ait; & cineres inter desedit, ad ignem
Ipse foco admotus. ---- deinde sic orat.

O Rex Alcinoë en tibi stratus supplicat hostis.

Non decet, ut lapsus jaceat sub pulvreno denso

Procumbens adeò ----

ita quoque Marium Coriolanum Volscorum Principi
supplicasse scribit Dionysius Halicarnasseus. Hinc mul-
ta intelliguntur e Sacris litteris, quæ ritum istum respi-
ciunt,

(a) Mos supplicantium. Aristot. in *Onconomicis*. Apollon. 3.
Aigon. Plutar. de Virtut. mulier. (b) Odyss. 7.

X 5

ciunt, lib. 1. Regum secundo canit Anna Samuelis ma-
ter, post humiliationem gratiam consequuta: Dominus
mortificat & vivificat: deducit ad inferos, & reducit. Dominus
pauperem facit, & ditat: humiliat & sublevat. Suscitat de pulve-
re egenum, & de stereore elevat pauperem: ut se deat cum principi-
bus, & solum gloriam teneat. brevissimè. Humilem exaltat,
& in altum elevat. Ejusdē generis est illud Psalmi XLIII.
Humiliata est in pulvere anima nostra: conglutinatus est in tunc
venter noster. Pulverem igitur & Humilitatis symbolum
in supplicando adhibebat Hebræi: & Pulvis statū ipsum
humilitatis & miseriæ significabat. Isaiæ XVI. Finitus est
pulvis, id est, status miseria ac humilitatis.

PULVEREM istum Humilitatis, Fundamento Fidei
supponere, & addensare oportet, si in aquis Christianæ
doctrinæ, veræ religionis, & divinæ gratiæ, Virtutum
Ædificiū velimus extruere. Fuit hujus artificii archite-
ctonici peritus imprimis antiquissimus Virtutū artifer,
& fidelius Pater Abraham, cui cùm Deus amplissimum
fundum aquis gratiæ immersum, cui ædificium suum in-
ædificaret, liberalissimè offerret, ille sciens in his aqua
fundamentum non ponit nisi pulvere immisso, illum
prius copiosè sparsit. Hinc illæ immortalitati consecra-
tæ voces, Genes. XVIII. Loquar ad Dominum meum, cùm sim
pulvis & cinis. Iterum. Quia semel cœpit loqui ad Dominum
meum, cùm sim pulvis & cinis. Hoc substrato pulvere, Credi-
dit Abraham Deus. Gen. XV. 6. id est, fundamen-
tum fidei jecit, & reputatum est ei ad Iustitiam Galat. III. ni-
mirum, ab eo tempore, Iustitiae, quæ virtutes omnes
complectitur, aliquid palatum cœpit extruere.

AD hunc ædificandi in aquis Gratiæ modum, divini
Architecti magisterio erudita, hortatur suos Operarios
Ecclesia, Architecturæ Christianæ peritissima. Quæ
quarta ante Quadragesimam feria, quando tempus spi-
ritua-

ritualiter ædificandi maximè opportunum incipit, pulverem summopere commendat. Et quoniam non ignorat, ubique aureum illum Humilitatis pulverem haud provenire, ipsa affatim suppeditat, dum sacerdotum manibus offert absque auro vel argento, pulverem benedictione sacratum, addito elogio: *Memento homo quia pulvis es, & in pulverem reverteris.* Porrò, quando Ædificium spirituale, seu Domus Sapientiæ, quæ fundum habet aqueum, nempe doctrinam Christi, & Divini Spiritus gratiam, Humilitate vera soliditatem adquisivit, spes est fore eam maximè diuturnam, immò, æternam. Tales Domus sunt Religiosorum familiæ, quas Spiritus Sapientiæ inchoavit, eduxit, perfecit, vera illarum Architectrix. Quam ut suā peculiariter agnoscit, inter ceteras, SOCIETAS JESU, cuius Fundator IGNATIVS, tam voluit eam esse Humilem, ut jusserit, vel ipso nomine extremam humilitatem profiteri, nominans semper MINIMAM. A quâ voce orditur Examen candidatorum, sic præscribens. *Hæc MINIMA CONGREGATIO, quæ à Sede Apostolica, primâ sui institutione, SOCIETAS JESU nominata est.* Quo factum, ut eo nixa fundamento, per unam annorum centuriam, quam Seculum vocamus, steterit immitata, plurimis licet impetita, adversitatum undique ingruentium procellis ac tempestatibus Societas. Quamobrem ad gratitudinem suam demonstrandam Dèo Sapientiæ Domino, Fundatori primo ac Conservatori suo, statuit per orbem universum peculiaři devotione, cultu, officiis divinis, alijsque gratitudinis significationibus totum annum insequentem transigere, tanquam annum nativitatis suæ centesimum, sive Secularem. Cujus exempla habet in antiquitate, tum Ecclæstica, tum civili quam plurima, ut fusius suo tempore explicabitur. Illius initium erit feria IIII. hujus hebdomadis,

domidis, seu xxvii. Septembris. Nam prima Instituti
SOCIETATIS IESU approbatio facta est à Paulo III.
Pont. Max. Anno M. D. XL. V. Kalen. Octob. Ad
quam diem celebriorem faciendam, transigendamque
cum fructu spirituali, Eminentissimus Cardinalis
MARTIUS GINETTUS, Legatus de latere, facta sibi po-
testate à Supremo Sacrorum auctistite URBANO VIII.
concessit Indulgentiam Plenariam. Ad quam obtainen-
dam, Deo que nobiscum gratias agendas invito meos
Auditores, quos ut maximè benevolos Societati, adfo-
re frequentes confido.

ARTICULUS III.

HUMILITAS

*Anima solum, velut paludosam tellurem, siccatur haud secu-
ac Pulvis & Cinis terram aquosam.*

HAUD malè dixero, vel incongruè, ut opinor, An-
iam, cui virtutis imponenda est fabrica, esse ve-
luti terram aquis immersam, vel palustrem, quæ undi-
que aquis scateat: nimirum, perturbationibus immo-
dicis, imperfectionibus, defectibus, peccatis, & non
nunquam criminibus, ac sceleribus. Ita profectò se rem
habere nō pauca in Divinis Oraculis satis clare indicant.
Quàm illustre est illud psalmi LXVIII. *Salvum me fac Deus,*
quoniam intraverunt aquæ, usque ad animam meam, Quolo-
ço D. Chrysostomus, per aquas intelligit secularia nego-
cia, fluxa, & mortalia: Origenes verò, tentationes, qua
recens natis, aut ad Deum conversis imminent à Dia-
bolo, tanquam à Pharaone: nonnulli, peccata: ut in-
flare aquas usque ad animam, significet, periclitari ten-
tationibus,

tationibus, cogitationibus pravis, desideriis perversis, mundanarum rerum affectibus, aut etiam peccatis aui-
mæ salutem. Bibit, quasi aquam, iniuitatem. dicitur Job.
xv. Ubi haud dubie symbolum iniuitatis est aqua. Si-
cū in psalmo cvii. Intravit sicut aqua interiora ejus. quid-
nam? dolus, malignitas, fraudulentia.

Ut ponatur itaque Virtutum fundamentum in ani-
ma, ejici primum haustoriis instrumentis, qualia sunt do-
lor, pœnitudo, contritio, confessio, satisfactio debet
hæc aqua. Tum pulvere insperso exsiccari, quod reman-
sit madidum solum. Nullus autem magis idoneus ad ex-
siccandum, est pulvis, quam Humilitas, cuius vis, tum
solidandi, tum exsiccandi longè est efficacior, quam pul-
veris Puteolani. Cum igitur Humilitas, imum in virtu-
tum ædificio locum occupet, & Fidei substernatur, re-
quissimè Fundamentum fabricę spiritualis dicitur; indi-
rectè tamen ac dispositivè, quia obstacula removet.

S E R M O IX.

HUMILITAS

Complanat Animæ fundum, ut in eo ædificari possit.

Omnis Vallis implebitur: & omnis mons & collis humiliabitur.

Eterunt prava in directa, & aspera in vias planas. Lucæ III.

4. 5.

ARTI-